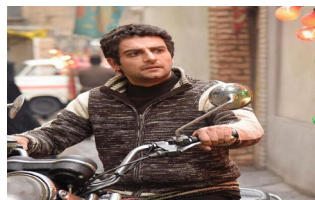

تونس هم یک مستند را به اسکار فرستاد

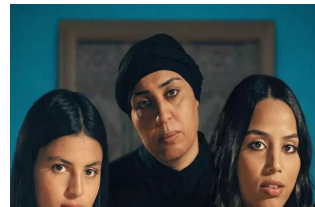
رقابت بین‌المللی اسکار یک مسافر دیگر خود را شناخت و آن فیلم مستند برنده کن با عنوان «چهار دختر» است که از سوی تونس به آکادمی معرفی شد. تونس مستند «چهار دختر» را که در جشنواره کن موفق ظاهر شده بود، به عنوان نماینده خود در رقابت بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۴ معرفی کرد.

کمدی «سینما شهر قصه» پس از ۳ سال به سینما می‌آید

علی‌اکبر حیدری اعلام کرد که فیلم «سینما شهر قصه» به زودی روی پرده سینما می‌رود و سپس برنامه‌ریزی برای اکران «۲۸۸۸» تا پیش از پایان سال انجام خواهد شد. کیوان علیمحمدی و علی‌اکبر حیدری در سال‌های گذشته دو فیلم «سینما شهر قصه» و «۲۸۸۸» را ساختند که اولی در جشنواره سی‌وهشتم فیلم فجر و دیگری در چهلمین دوره این جشنواره رونمایی شدند.

«چهار دختر» به اسکار رسید

درام- مستند «چهار دختر» نماینده سینمای تونس در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۴ خواهد بود. در ادامه روند معرفی فیلم از سوی کشورهای مختلف برای شاخه بهترین فیلم غیرانگلیسی زبان جوایز اسکار پیش رو، فیلم «چهار دختر» به کارگردانی «کوثر به هنیه» فیلمساز شناخته شده اهل تونس، نماینده سینمای این کشور در شاخه بهترین فیلم بین‌المللی هشتادمین دوره جوایز سینمایی اسکار شد. این فیلم که ترکیبی از مستند و درام است، در نخستین نمایش جهانی خود امسال در جشنواره کن رونمایی شد و جایزه چشم طلایی بهترین اثر مستند را کسب کرد و در ادامه نیز در جشنواره‌های سارایوو، بروکسل و مونیخ به نمایش گذاشته شد.

فیلم جدید وس اندرسون در ونیز دیده شد

وس اندرسون با فیلم ۴۰ دقیقه‌ای «هنری شوگر» مخاطبان ونیز را به وجد آورد و تشویق ایستاده ۴ دقیقه‌ای نصیبش شد. وس اندرسون با فیلم کوتاه ۴۰ دقیقه‌ای «داستان شگفت‌انگیز هنری شوگر» که برای اولین بار در جشنواره فیلم ونیز ۲۰۲۳ به نمایش درآمد، ۴ دقیقه مورد تشویق ایستاده قرار گرفت. قبل از نمایش این فیلم جایزه «کارتیه گلوری» توسط همکار همیشگی وی الکساندر دسپلات به او اهدا شد. اندرسون با فروتنی این افتخار را پذیرفت و یادآوری کرد که با تحقیق درباره این جایزه متوجه شده در برخی موارد به فیلمسازان در نمایش برخی از بدترین فیلم‌هایشان اهدا شده است.

بعد از حدود یک سال؛

رضا کیانیان با «پدر» باز می‌گردد

رضا کیانیان از همراه با بازی در نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای به صحنه بازمی‌گردد. نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای که سال گذشته در جشنواره فجر و در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد، در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد. رضا کیانیان در این فیلم به همراه با بازی در نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای به صحنه بازمی‌گردد.

رضا کیانیان از همراه با بازی در نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای به صحنه بازمی‌گردد. نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای که سال گذشته در جشنواره فجر و در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد، در جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد.

بازیگری که با رفتگر اشتباه گرفته شد!

تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون ضمن مرور فعالیت‌های اخیرش از تجربه مواجهه متفاوت مردم در کوچه و خیابان با خود گفت. تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون در گفتگو با خبرنگار مهر درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود توضیح داد: در حال حاضر در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. آخرین کاری که ۲ ماه داشتم یک تئاتر بود که ۲ ماه پیش اجرای آن به پایان رسید. صحبت‌هایی برای کارهای تازه داشته‌ام اما هنوز در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. وی درباره فاصله گرفتن خود از عرصه بازیگری گفت: حتماً این فاصله گرفتن برای خودم

تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون ضمن مرور فعالیت‌های اخیرش از تجربه مواجهه متفاوت مردم در کوچه و خیابان با خود گفت. تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون در گفتگو با خبرنگار مهر درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود توضیح داد: در حال حاضر در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. آخرین کاری که ۲ ماه داشتم یک تئاتر بود که ۲ ماه پیش اجرای آن به پایان رسید. صحبت‌هایی برای کارهای تازه داشته‌ام اما هنوز در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم.

تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون در گفتگو با خبرنگار مهر درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود توضیح داد: در حال حاضر در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. آخرین کاری که ۲ ماه داشتم یک تئاتر بود که ۲ ماه پیش اجرای آن به پایان رسید. صحبت‌هایی برای کارهای تازه داشته‌ام اما هنوز در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. وی درباره فاصله گرفتن خود از عرصه بازیگری گفت: حتماً این فاصله گرفتن برای خودم

تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون ضمن مرور فعالیت‌های اخیرش از تجربه مواجهه متفاوت مردم در کوچه و خیابان با خود گفت. تورج فرامرزبان بازیگر با سابقه سینما و تلویزیون در گفتگو با خبرنگار مهر درباره تازه‌ترین فعالیت‌های خود توضیح داد: در حال حاضر در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم. آخرین کاری که ۲ ماه داشتم یک تئاتر بود که ۲ ماه پیش اجرای آن به پایان رسید. صحبت‌هایی برای کارهای تازه داشته‌ام اما هنوز در هیچ پروژه‌ای حضور ندارم.

جسارت‌های داودنژاد به روایت امیر یوسفی

نمی‌کردم، جنبه‌های سیاسی‌اش بود. جنبه‌ی جذاب فیلم برایم این بود که چگونه قصه‌ای توسط یک پیرزن و چند تا قالب عکس تعریف می‌شود. اگر محسن (امیر یوسفی) از اول به من می‌گفت که می‌خواهد چنین فیلمی بسازد، فکر می‌کردم کار بسیار عجیب، غریب و مشکلی هست و ریسکش خیلی بالاست نه از نظر سیاسی که از نظر فرم و اجرای سینمایی چون این کار خیلی خطر دارد که با یک زن و چند قالب روی تاقچه یک دوره تاریخی را تعریف کنی، حالا چگونه می‌خواهی از او بازی بگیری، گفت وگو میان این زن که بازیگر هم نیست و این قالب‌ها چگونه شکل می‌گیرد. آقای امیر یوسفی! اگر در مقطع سنی آقای داودنژاد بودید مثل ایشان چنین جسارتی می‌کردید و فیلمی مانند «روغن مار» می‌ساختید؟ امیر یوسفی: «در هر دوره‌ای که به سینمای ایران نگاه کنیم، همیشه شخص یا گروهی بوده‌اند که جسارت را مانند صلیبی بردوش گرفته‌اند و دیگران با بی‌توجهی به آن نگاه کرده‌اند اما بعد می‌بینیم همان گروه که نسبت به آن بی‌توجه

بدین ترتیب شهریور سال گذشته نمایش «پدر» اجرای خود را در تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز کرد و با استقبال تماشاگران مواجه شد. اما بعد از سپری شدن چند اجرا، این بار شرایط اجتماعی سال گذشته منجر به توقف اجرای این نمایش شد و گروه اجرایی «پدر» هم مانند بسیاری از همکاران تئاتری خود از حضور روی صحنه باز ماندند. این در حالی بود که بعد از دوران دشوار کرونا با اجرای نمایش‌هایی مانند «شکوفه‌های گیلان» به کارگردانی سید محمد مساوات و «پدر» کار آرون دشت‌آرای، تالار اصلی تئاتر شهر بار دیگر حضور پرتعداد تماشاگران را تجربه می‌کرد. با این همه این کامیابی در میانه راه متوقف شد و «پدر» با ۲۱ اجرا به ناچار مجموعه تئاتر شهر را ترک کرد و حالا بعد از حدود یک سال قرار است این نمایش مهر ماه دوباره به صحنه

فرامرزبان درباره حضور پررنگ‌تر خود در قاب تلویزیون هم عنوان کرد: سریال «نجلا» آخرین تجربه حضور من در تلویزیون بود که این روزها در حال بازپخش از یکی از شبکه‌هاست. از ابتدا کار در سینما و تلویزیون برای من تفاوت چندانی نداشت. یک عمر است که در این حرفه مشغول به کار هستم و همواره مسئله اصلی‌ام، کار کردن بوده است. سینما و تلویزیون برایم تفاوتی نداشته اما در این میان تئاتر برایم جایگاه ویژه‌ای دارد. هیچ‌وقت به این معادلات فکر نکرده‌ام. از من گذشته است که بخواهم روی مسائلی مانند دیده شدن و مطرح شدن فکر کنم. آن‌هایی که در این سال‌ها باید من را می‌شناختند، شناخته‌اند. در کارهای سریالی‌ام، سریال «اغما» از آثاری بود که بیشتر مورد توجه قرار گرفت و برخی با آن سریال من را به یاد می‌آورند. در سینما هم تجربه‌های بسیاری داشته‌ام اما تک‌سکانسی که در فیلم «عروس آتش» داشتم، بیشتر در حافظه مخاطبان ماندگار شده است.

است. اگر آن فرد آن جسارت و مضمون را داشته باشد، خیالش از بابت جلو بردن پروژه کاری راحت است. چون این شیوه علی رغم سخت بودن، قاعده‌ای دارد که آن را می‌پذیرد و در این شیوه اگران هم پیش‌بینی می‌شود ولی در سینمای ایران متأسفانه چنین چیزی نیست و سینمای مستقل همیشه به عهده تک آدم‌هایی است که در شرایطی جسارتی را انجام می‌دهند و گروهی هم با آنان همراه می‌شوند تا اثری در سینما ساخته می‌شود و متأسفانه این وضعیت هم خوب است و هم بد. خوب است چون شمع جسارت در سینمای ایران همچنان زنده می‌ماند و بد است چون کل سینمای ایران از این آتش گرم نمی‌شود. برگردیم به فیلم آقای داودنژاد، به نظرم جسارت‌ها پخته می‌شود تا یک هنرمند بتواند سراغ شیوه‌ای برود که هیچ کس قبلاً آن را نیازموده